

DECIZIA nr 396/2020
privind reluarea procedurii de solutionare a contestatiei formulata de
X,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Cluj-Napoca, cu adresele nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x, cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestatiei inregistrata la AJFP Bistrita-Nasaud sub nr. x, formulata de **X**, cu sediul in x, prin avocat x din cadrul x - Societate Civila de Avocati, cu sediul si domiciliul procedural ales in x, cu privire la obligatiile fiscale in suma totala de x lei, care se compun din suma de x lei reprezentand impozit pe profit si suma de x lei reprezentand TVA, individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X emisa de AJFP Bistrita-Nasaud.

Prin Decizia nr. x, DGSC din cadrul ANAF a dispus suspendarea soluționării contestației inregistrata la AJFP Bistrita-Nasaud sub nr. x pana la solutionarea definitiva a laturii penale, al carei obiect il constituie si obligatiile fiscale in suma totala de x lei, care se compun din suma de x lei reprezentand impozit pe profit si suma de x lei reprezentand TVA, individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X emisa de AJFP Bistrita-Nasaud emisa in baza Raportului de inspectie fiscala X.

Se retine ca:

- impotriva Deciziei nr. x emisa de DGSC din cadrul ANAF, societatea a formulat actiunea ce a facut obiectul dosarului nr. x aflat pe rolul Curtii de Apel Cluj;
- prin Sentinta civila nr. x din data de 22.12.2017 pronuntata de Curtea de Apel Cluj, ramasa definitiva prin Decizia nr. x din data de 24.09.2020 pronuntata de ICCJ, s-au dispus urmatoarele:

“Anuleaza in parte decizia de solutionare a contestatiei nr. x emisa de parata DGSC, respectiv impotriva solutiei de suspendare a solutionarii contestatiei.

Obliga parata DGSC la solutionarea contestatiei fiscale formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata F-BN nr. x si a Raportului de inspectie fiscala X, ambele emise de AJFP Bistrita-Nasaud, in raport de suma de x lei, obligatiile fiscale pentru care solutionarea contestatiei a fost suspendata.”

- incepand cu data de 31.07.2018, societatea si-a mutat sediul in x.

Totodata, se retin si urmatoarele aspecte:

- organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud au întocmit și transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud, Sesizarea penală nr. x împreună cu Procesul verbal nr. x, pentru a analiza dacă faptele consemnate ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit.c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

- prin adresa din data de 12.10.2020 (dosar nr. x) inregistrata la DGRFP Cluj-Napoca, Parchetul de pe langa Tribunalul Bistrita-Nasaud a comunicat urmatoarele:

“Va facem cunoscut ca dosarul nr. x avand ca obiect comiterea infractiunii de evaziune fiscala in cadrul X, administrata de catre numitul X a fost reunit prin Ordonanta din 20.01.2020 la dosarul cu nr. x in care s-a dispus prin Ordonanta din 23.11.2016 inceperea urmaririi penale “in rem” sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala prevazuta de art. 9 alin 1 lit b si c din Legea nr. 241/2015, nefiind pana in prezent solutionat.”

De asemenea, prin adresa inregistrata la ANAF sub nr. x, societatea a solicitat sustinerea orala a contestatiei. Astfel, potrivit dispozitiilor art. 276 alin 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„Art. 276 (5) Contestatorul poate solicita organului de solutiune competent sustinerea orala a contestatiei. In acest caz, organul de solutiune fixeaza un termen pentru care convoaca contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora. **Aceasta solicitare poate fi adresata organului de solutiune competent in termen de cel mult 30 de zile de la data inregistrarii contestatiei, sub sanctiunea decaderii.”**

Rezulta ca solicitarea privind sustinerea orala a contestatiei poate fi adresata organului de solutiune a contestatiei in termen de cel mult 30 de zile de la data inregistrarii contestatiei, sub sanctiunea decaderii. Or, in speta, societatea a solicitat sustinerea orala a contestatiei inregistrata la AJFP Bistrita-Nasaud sub nr. x, prin cererea de reluare a procedurii de solutiune a acesteia transmisa prin posta, inregistrata la AJFP Bistrita-Nasaud sub nr. x, nefiind respectat termenul legal anterior mentionat.

Avand in vedere dispozitiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, precum si cele dispuse prin Decizia civila nr. x din data de 24.09.2020 pronuntata de ICCJ, transmisa de Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Cluj-Napoca, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutiuneze contestatia formulata de X, inregistrata la AJFP Bistrita-Nasaud sub nr. x, cu privire la suma totala de x lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Majoritatea constatarilor se intemeiaza pe controale incrucisate facute la furnizori care desi au incalcat legislatia fiscala, nu au fost sanctionati. Societatea nu accepta sa raspunda patrimonial pentru motive neimputabile acesteia, respectiv pentru faptele furnizorilor sai.

Argumentatia organelor de control nu corespunde concluziei finale si anume ca tranzactiile nu sunt reale.

Decontarile in numerar intre persoanele juridice sunt absolut legale. S-a constatat la control ca majoritatea decontarilor s-au efectuat prin intermediul societatilor bancare.

Faptul ca societatile furnizoare nu au autovehicule in patrimoniu nu conduce automat la concluzia ca prestarile de servicii nu sunt reale. Transportul materialelor se putea realiza cu mijloace de transport inchiriate sau antamate de un tert.

De asemenea, faptul ca societatea furnizoare nu are angajati, nu implica automat ca lucrarile nu s-au efectuat prin angajati externi sau proprii, dar fara forme legale, fapt neimputabil societatii contestatare.

Societatea nu are acces la informatiile din baza de date a organului fiscal, care trage concluzii dupa indelungi perioade de timp, dupa ce s-au centralizat toate declaratiile, insa poate demonstra cu documente ca achizitiile sunt reale. In schimb, constatarile organelor de control au la baza simple deductii, bazate in principal pe comportamentul furnizorilor sai.

Nu este posibil ca societatea sa fie acuzata ca a inregistrat facturi fictive de la furnizori inexistenti, iar pe de alta parte sa nu se ia in considerare la reincadrarea tranzactiilor faptul ca aceasta a colectat si virat statului roman impozit pe profit si TVA aferenta livrarilor.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca toate marfurile au fost revandute la preturi de piata.

Sesizarea penala este abuziva, nefundamentata, neintemeiata, lapidara si eliptica.

1. Referitor la impozitul pe profit:

Achizițiile de la societăți considerate ca având un "comportament fiscal neadecvat", indicate de organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală, și prin adrese de la I.P.J Bistrița Năsăud, D.R.A.F Oradea, Garda Forestieră Cluj și A.J.F.P. județene, pentru perioada 01.01.2011 - 31.10.2016, respectiv: x, s-au derulat conform documentelor legale în materia fiscală și conțin toate elementele obligatorii prevăzute de art 155 alin 19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Elemente precum numarul de km parcursi, locul de incarcare, locul de descarcare sau tipul utilajelor inchiriate, durata inchirierii nu reprezinta elemente obligatorii a fi mentionate in facturile fiscale.

Toate transporturile sau prestarile au fost efectuate fara a fi planificate, fara a fi nevoie de intelegeri scrise prealabile.

Faptul ca SC X SRL si SC X SRL au achizitionat piesele auto pe alte circuite decat cele declarate, nu este de natura a se concluziona ca bunurile nu au existat, cu atat mai mult cu cat insisi inspectorii fiscali au constatat ca celelalte marfuri achizitionate de la aceeasi societate (impletitori gard, plasa sudata, otel beton, etc) au existat, ele fiind revandute si astfel inregistrandu-se profit si plata taxelor aferente catre stat.

In cazul achizitiilor de la X SRL si X SRL, contestatara a actionat cu buna credinta, detine documente legale si nu isi asuma faptul ca aceste societati au avut un comportament fiscal neadecvat.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Relațiile comerciale derulate cu furnizorii enumerați mai sus sunt reale, iar documentele în baza cărora s-au efectuat operațiunile comerciale îndeplinesc condițiile și formalitățile necesare exercitării dreptului de deducere a TVA, respectiv deține facturi întocmite conform art. 155 alin (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar achizițiile înscrise în acestea au fost destinate a fi utilizate în folosul operațiunilor taxabile, în acord cu prevederile art. 145 alin (2) lit a) din același act normativ.

Totodată, contestatara afirmă că a efectuat toate diligențele necesare în a se asigura că societățile partenere funcționează în mod legal, fapt pentru care a consultat Registrul contribuabili inactivi de pe site-ul ANAF și pagina de internet a M.F.P.

În susținere invocă Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 112/2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, Cazul C-225/02 Halifax&others, precum și toată jurisprudența Curții Europene de Justiție cu incidență în această materie.

Mai mult, X SRL învederează faptul că nu poate răspunde și nu i se pot imputa diversele neregularități din contabilitatea altor persoane juridice și totodată, prin documentele și expertizele prezentate organelor de inspecție fiscală, a demonstrat că tranzacțiile înregistrate în evidența societății sunt corecte și complete.

In concluzie, acesta solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, AJFP Bistrita-Nasaud a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, prin care s-au stabilit si obligatiile fiscale in suma totala de x lei, care se compun din suma de x lei reprezentand impozit pe profit si suma de x lei reprezentand TVA.

Potrivit constatarilor organelor de inspectie fiscala la stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare anterior mentionate au avut in vedere urmatoarele considerente:

1. Referitor la impozitul pe profit in suma totala de x lei, respectiv cheltuielile nedeductibile in suma totala de x lei (perioada verificata 01.01.2011 – 30.09.2016):

Nr. crt.	Societate furnizoare	Cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit	Observatii impozit pe profit/ dispozitii legale incalcate	Perioada inregistrare cheltuieli
1	x SRL		prestari servicii transport fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat - art. 21 alin 4 lit f CF	ianuarie 2013
2	x		inchiriere macara fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind inchirierea, durata inchirierii, scopul, etc - art. 21 alin 4 lit f CF	noiembrie 2014
3	x SRL		servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA - art. 21 alin 4 lit f CF	aprilie - iulie 2015
4	X SRL		societate inactiva si neplatitoare de TVA incepand cu 12.02.2014; achizitie marfa dupa data de 12 februarie 2014 - art. 21 alin 4 lit r CF	12 - 28 februarie 2014
5	x SRL		societate inactiva incepand cu 25.06.2014 si neplatitoare de TVA; achizitie material lemnos dupa data de 25.06.2014; furnizorul nu a inregistrat livrari catre contestatara; avizele de insotire a marfurilor prezentate de contestatara nu au fost ridicate de la Imprimeria Nationala de catre furnizor - art. 21 alin 4 lit r CF	iunie - sept 2014

6	x SRL		articole mobilier pal si servicii de reconditionare mobilier fara a prezenta documente justificative din care sa rezulte ca sunt achizitii in scopul desfasurarii activitatii - art. 21 alin 4 lit f CF	decembrie 2012
7	x SRL		servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; societatea nu functioneaza la sediu, nu declara achizitii si nu plateste TVA colectata catre bugetul de stat - art. 21 alin 4 lit f CF	august 2014
8	X SRL		servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; factura nr 621/2015 tocatura lemn pt incalzire neachitata pana la data controlului - art. 21 alin 4 lit f CF	decembrie 2014, decembrie 2015
9	x SRL		transport material lemnos fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA - art. 21 alin 4 lit f CF	decembrie 2012
10	X SRL		piese auto, motoare second hand, cutii de viteze, fara a fi vandute mai departe, astfel ca au drept scop obtinerea unui avantaj fiscal; furnizorii societatii X nu declara si nu recunosc tranzactiile cu X - art. 21 alin 4 lit f vechiul CF, art. 19, art. 25 noul CF	decembrie 2015, mai 2016
11	x X SRL		piese auto, fara a fi vandute mai departe, astfel ca au drept scop obtinerea unui avantaj fiscal; furnizorii societatii x X nu declara si nu recunosc tranzactiile cu Star X - art. 21 alin 4 lit f CF	ianuarie 2015
12	X SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii; prestari de servicii "lucrari executate conform deviz"; in deviz se mentioneaza "Construire chiosc in orasul x", iar conform Notei contabile din data de 24.09.2016, suma a fost inregistrata direct pe cheltuieli; furnizorul nu a depus deconturi de TVA dupa luna mai 2016 - art. 21 alin 4 lit f vechiul CF, art. 19, art. 25 noul CF	august si septembrie 2016
13	X SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii; prestari servicii in constructii inregistrate in gestiunea investitii; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; achizitii piese auto, motoare second hand si cutii de viteze - art. 21 alin 4 lit f CF	septembrie - noiembrie 2015

2. Referitor la TVA in suma totala de x lei (perioada verificata 01.07.2011 – 31.10.2016):

Nr. crt.	Societate furnizoare	TVA nedeductibila	Observatii TVA/ dispozitii legale incalcate	Perioada inregistrare deductibilitate TVA
1	x SRL		societate inactiva incepand cu 22.01.2015 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.02.2014; facturi de achizitie marfa dupa data la care furnizorul a devenit neplatitor de TVA; achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera (mentunile din lucrarile centralizatoare sunt de exemplu: "sediu", "x", "Statie Carburanti x"- acest obiectiv nu apartine societatii-, fara alte precizari suplimentare)- art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	septembrie 2013 - martie 2014, octombrie 2012 - decembrie 2013
2	x SRL		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; societate inactiva incepand cu 25.07.2015 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.11.2014; facturi achitate doar numerar, majoritatea pana la plafonul de 5.000 lei - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	octombrie - decembrie 2013
3	x SRL		achizitie servicii in constructie; furnizorul nu a avut capacitate umana si materiala pentru a presta serviciile respective; societate neplatitoare de TVA incepand cu 01.02.2013 - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	septembrie - octombrie 2011
4	x		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; inchiriere macara fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind inchirierea, durata inchirierii, scopul, etc; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; furnizorul nu a avut personal anagajat si calificat/necalificat si nu a achizitionat servicii de la alti furnizori; societate neplatitoare de TVA incepand cu 01.08.2015 - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	iunie - decembrie 2014
5	x SRL		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; inchiriere macara fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind inchirierea, durata inchirierii, scopul, etc; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; societate neplatitoare de TVA incepand cu 17.02.2016 - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	martie 2014 - decembrie 2015

6	x SRL		societate inactiva incepand cu 18.12.2013 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.02.2013; achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera (mentiuile din lucrarile centralizatoare sunt de exemplu: "sediul", fara alte precizari suplimentare); furnizorul nu a avut personal angajat care sa desfasoare astfel de activitati - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	august 2011 - februarie 2012
7	x SRL		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; facturile au fost achitate doar in numerar; societate inactiva si neplatitoare de TVA incepand cu 12.02.2014; achizitie marfa dupa data de 12 februarie 2014; achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	12 - 28 februarie 2014, august 2013
8	x SRL		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; contribuabil inactiv si neplatitor de TVA incepand cu data de 25.06.2014; achizitii de servicii ulterioare datei de 25.06.2016 - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	aprilie - mai 2014
9	x SRL		societate inactiva incepand cu 23.04.2013 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.02.2013; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA care au fost achitate doar in numerar; achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera (mentiuile din lucrarile centralizatoare sunt de exemplu: "depozit x", fara alte precizari suplimentare); furnizorul nu are capacitatea materiala si umana sa presteze serviciile respective - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	august 2011- decembrie 2011
10	x SRL		societate neplatitoare de TVA incepand cu 01.08.2015; articole mobilier pal si servicii de reconditionare mobilier fara a prezenta documente justificative din care sa rezulte ca sunt achizitii in folosul operatiunilor taxabile - art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	decembrie 2012
11	x SRL		societate inactiva incepand cu data de 19.11.2015 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.08.2015; achizitii de materiale de constructii fara a prezenta documente justificative in legatura cu obiectivul de investitii la care se refera; servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; societatea nu functioneaza la sediu, nu declara achizitii si nu plateste TVA colectata catre bugetul de stat -art. 134 ¹ , art. 134 ² , art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	august 2014; decembrie 2014

12	x SRL		achizitie servicii in constructie; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; servicii transport marfa fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA; furnizorul nu detine resurse materiale si umane pentru prestarea serviciilor; societate inactiva incepand cu 23.05.2016 -art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	decembrie 2014, decembrie 2015
13	x SRL		societate inactiva incepand cu data de 02.07.2014 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.11.2013; transport material lemnos fara a prezenta si alte documente justificative din care sa rezulte detalii privind transportul efectuat; au fost prezentate facturi cu valoare individuala de 5.000 lei inclusiv TVA - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	decembrie 2012
14	x SRL		societate inactiva incepand cu 24.06.2016 si neplatitoare de TVA incepand cu 01.11.2015; facturi de achizitie cu TVA ulterioare datei de 01.11.2015 - art. 146 alin 1 lit a) si art. 155 alin 19 din Codul Fiscal	noiembrie 2015
15	X SRL		societate neplatitoare de TVA incepand cu 01.11.2016; piese auto, motoare second hand, cutii de viteze, fara a fi vandute mai departe, astfel ca au drept scop obtinerea unui avantaj fiscal; furnizorii societatii X nu declara si nu recunosc tranzactiile cu X - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din vechiul Codul Fiscal si art. 281 alin 1, art. 282 alin 1, art 299 alin 1 lit a), art 297 alin 4 lit a) din noul Codul fiscal	decembrie 2015, mai 2016
16	x SRL		societate inactiva incepand cu 22.07.2016 si neplatitoare de TVA incepand cu 22.07.2016; piese auto, fara a fi vandute mai departe, astfel ca au drept scop obtinerea unui avantaj fiscal; furnizorii societatii Star X nu declara si nu recunosc tranzactiile cu Star X - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	ianuarie 2015
17	X SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii, inregistrate in contul de investitii in curs; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; societate neplatitoare de TVA incepand cu 01.08.2015 - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	mai 2014
18	x SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii, inregistrate in contul de investitii in curs; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; societate inactiva si neplatitoare de TVA incepand cu 25.07.2016 - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	mai 2014
19	x SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii si prestari servicii in constructii inregistrate in gestiunea investitii; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; societate inactiva si neplatitoare de TVA incepand cu 09.04.2015 - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	iunie 2014

20	X SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii; prestari de servicii "lucrari executate conform deviz"; in deviz se mentioneaza "Construire chiosc in orasul x", iar conform Notei contabile din data de 24.09.2016, suma a fost inregistrata direct pe cheltuieli; furnizorul nu a depus deconturi de TVA dupa luna mai 2016 - art. 281 alin 1, art. 282 alin 1, art 299 alin 1 lit a), art 297 alin 4 lit a) din Codul fiscal	august si septembrie 2016
21	X SRL		achizitii de materiale de constructii destinate revanzarii; prestari servicii in constructii inregistrate in gestiunea investitii; lipsa documente justificative din care sa rezulte obiectivul de investitii la care se refera; achizitii piese auto, motoare second hand si cutii de viteze; societate inactiva incepand cu 15.06.2016 - art. 134^1, art. 134^2, art. 145 alin 2 lit a) si art. 146 alin 1 lit a) din Codul Fiscal	septembrie - noiembrie 2015

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca daca X datorează impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată în cuantumul mai sus menționat, în condițiile în care aceasta nu a prezentat documente din care să rezulte că bunurile și serviciile achiziționate au fost utilizate în scopul realizării de venituri și destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în urma verificarilor efectuate, echipa de inspectie fiscala nu a acordat societatii contestatare drept de deducere pentru cheltuielile și taxa pe valoarea adaugata inscrise in facturile emise de diversi furnizori, avand ca obiect achizitii de bunuri / servicii, pe motiv că fie achizitiile au provenit de la societati furnizoare inactice sau neplatitoare de TVA la data achizitiilor, fie societatea nu a prezentat documente din care să rezulte că achizitiile au fost efectuate în scopul realizării de venituri, respectiv in scopul utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin urmare, organele de inspectie fiscală au stabilit că societatea a încălcat prevederile art. 21 alin. (1), art. 21 alin. (4) lit. f) si r), art. 145 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare pana la data de 31.12.2015 si art. 281 alin 1, art. 282 alin 1, art 299 alin 1 lit a), art 297 alin 4 lit a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare dupa data de 01.01.2016 și au calculat în sarcina societății impozit profit in suma de **x lei** și taxă pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**.

Se retine ca:

- organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud au întocmit și transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud, Sesizarea penală nr. x împreună cu Procesul verbal nr. x, pentru a analiza dacă faptele consemnate ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 9 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare;
- prin adresa din data de 12.10.2020 (dosar nr. x) inregistrata la DGRFP Cluj-Napoca, Parchetul de pe langa Tribunalul Bistrita-Nasaud a comunicat urmatoarele:

“Va facem cunoscut ca dosarul nr. x avand ca obiect comiterea infractiunii de evaziune fiscala in cadrul X, administrata de catre numitul X a fost reunit prin Ordonanta din 20.01.2020 la dosarul cu nr. x in care s-a dispus prin Ordonanta din 23.11.2016 inceperea urmaririi penale “in rem” sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala prevazuta de art. 9 alin 1 lit b si c din Legea nr. 241/2015, nefiind pana in prezent solutionat.”

În drept, sunt aplicabile urmatoarele dispozitii legale:

- art. 11 alin 1², art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) și r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2015 (se retine ca, prevederi legale similare au existat pe perioada 01.01.2011 – 31.12.2015):

„Art. 11 (1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

“Art. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“Art. 21 (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. (...)

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile: (...)

f) cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii sau intrarii in gestiune, dupa caz, potrivit normelor; (...)

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (...)

- art. 19 alin 1, art. 25 alin 1 si alin 4 lit j din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

„Art. 19 - Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.”

„Art. 25 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale. (...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...) j) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv conform prevederilor Codului de procedură fiscală, cu excepția celor reprezentând achiziții de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014.”

- art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata:

„Art. 6 (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, sunt cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. De asemenea, pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă, acestea trebuie să aibă la bază un document justificativ prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz și care să nu provină de la un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

De asemenea, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art. 11 alin 1², art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin.(1) lit.a), art. 155 alin 19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în vigoare în anul 2015 (se reține că prevederi legale similare au existat pe perioada 01.07.2011 – 31.12.2015):

„Art. 11 (1²) **Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați** conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective**, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

“Art. 145 (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile. (...)”

“Art. 146 (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.”

“Art. 155 Facturarea

(...) (19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă. (...)”

-art. 297, art. 299 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2016:

„Art. 297 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

„Art. 299 - Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare.”

Potrivit acestor prevederi legale, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să-i fie livrate, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă având obligația să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(19) din legea fiscală și care să nu fie emisă de un contribuabil înscris ca inactiv în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

Din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se reține că îndeplinirea cerințelor de fond reglementează însăși existența dreptului de deducere, iar îndeplinirea celor de formă reglementează condițiile de exercitare a acestuia.

Se reține, de asemenea, că deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii prevăzute de lege nu este suficientă pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere a TVA, societatea trebuind să justifice în primul rând faptul că bunurile/ serviciile achiziționate pe bază de factură sunt în beneficiul său, respectiv sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în conformitate cu prevederile legale citate.

În speță, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud au constatat că societatea a desfășurat operațiuni comerciale cu x, constatându-se că, x s-a înscris în lanțuri de tranzacționare cu societăți care au un comportament inadecvat din punct de vedere fiscal, unele fiind declarate inactive la data tranzacțiilor, nedeclarand sau declarand parțial achizițiile, neavând resurse umane și materiale pentru eventualele livrări și nedeponând declarații fiscale.

Totodată, conform informațiilor obținute de la Direcția Regională Antifrauda Fiscală Oradea, Garda Forestieră Cluj, Administrațiilor Județene ale Finanțelor Publice Maramures și Bihor și a constatărilor din timpul desfășurării inspecției fiscale în privința facturilor înregistrate în contabilitate și care poartă antetul societăților enumerate mai sus, organul de inspecție fiscală nu a putut stabili realitatea tranzacțiilor derulate între acestea și contestatara, consemnate în facturile prezentate la control, considerându-se că acestea nu au avut loc în realitate.

De altfel, urmare verificărilor efectuate, echipa de inspecție fiscală a constatat că societatea a înregistrat în evidențele sale cheltuielile de achiziție de bunuri/servicii și taxa pe valoarea adăugată aferentă, înscrise în facturi fie provenind de la societăți furnizoare inactive sau neplătitoare de TVA la data achizițiilor, fie în legătură cu care aceasta nu a prezentat documente din care să rezulte că achizițiile au fost efectuate în scopul realizării de venituri, respectiv în scopul utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a încălcat prevederile art. 21 alin. (1), art. 21 alin. (4) lit. f) și r), art. 145 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2015 și art. 281 alin 1, art. 282 alin 1, art 299 alin 1 lit a), art 297 alin 4 lit a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare după data de 01.01.2016 și au calculat în sarcina societății impozit profit în suma de **x lei** și taxă pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei niciun dintre argumentele societății, având în vedere următoarele considerente:

1. Chiar dacă nu a prezentat echipei de inspecție fiscală documentele care să susțină deductibilitatea cheltuielilor de achiziție și deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor cheltuieli (care fac obiectul cauzei supuse soluționării), respectiv îndeplinirea condiției de fond esențiale (achizițiile au fost efectuate în scopul realizării de venituri, respectiv în scopul utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile), avea posibilitatea să le prezinte în susținerea contestației, respectiv a cererii de reluare a procedurii de soluționare a contestației, conform art. 276 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 276 (4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Or, aceasta nu a depus documente suplimentare nici în susținerea contestației și nici în susținerea cererii de reluare a procedurii de soluționare a contestației.

2. Potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatarei.**

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

3. Simpla deținere a unei facturi și/sau a unui contract și/sau a unei situații de lucru care nu cuprind (-e) informații complete și relevante despre scopul achiziției de bunuri și servicii și, după caz, modalitatea de realizare a serviciilor achiziționate **nu este suficientă** pentru a demonstra scopul achiziției acestora.

Se reține că, pentru a fi deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile trebuie să suporte exigența efectuării lor în scopul realizării de venituri, iar pentru a fi deductibile TVA aferenta achizițiilor, trebuie demonstrat că achizițiile sunt efectuate în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Or, aceste condiții nu pot fi îndeplinite în situația în care tranzacțiile nu există, fiind fictive.

În ceea ce privește operațiunile care fac obiectul cauzei supuse soluționării, astfel cum s-a arătat anterior, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Bistrița-Nasaud, precum și organele competente din cadrul IPJ Bistrița-Nasaud, Direcția Regională Antifraudă Fiscală Oradea, Garda Forestieră Cluj, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș și Bihor au constatat că X s-a înscris în lanțuri de tranzacționare cu societăți care au un comportament inadecvat din punct de vedere fiscal, reținând următoarele:

- societățile furnizoare sunt declarate inactive sau neplatitoare de TVA la data tranzacțiilor sau sunt declarate ulterior, acestea nu declară sau declară parțial achizițiile, nu au resurse umane și materiale pentru eventualele livrări și nu au depus declarații fiscale;

- unele dintre societățile furnizoare nu recunosc tranzacțiile declarate de contestatara, de exemplu SC X SRL; de altfel, nici unii dintre furnizorii furnizorilor (de exemplu, furnizorii societății X SRL nu declară și nu recunosc tranzacțiile cu X SRL);

- bunurile achiziționate reprezentând piese auto, motoare second hand, cutii de viteze, nu au fost vandute mai departe, motiv pentru care rezultă că achizițiile respective au fost realizate cu scopul obținerii unui avantaj fiscal, în sensul diminuării profitului impozabil și al bazei impozabile pentru TVA;

- facturile fiscale, în majoritate sunt în suma de 5.000 lei și au fost achitate în numerar sau prin mijloace de compensare;

- unele dintre societati si-au schimbat denumirea, de exemplu SC x SRL si-a schimbat denumirea in SC x SRL; inclusiv societatea contestatara si-a schimbat denumirea din SC x SRL, in SC x Con SRL, dar si sediul din localitatea x, judetul x, in x;
- documentele justificative prezentate in timpul inspectiei fiscale in legatura cu serviciile achizitionate (de transport, de constructii, inchiriere macara) nu demonstreaza modalitatea de realizarea acestora, de exemplu:
  - in cazul serviciilor de transport nu se face dovada scopului transporturilor efectuate, nu se prezinta detalii privind transportul: nr. de kilometri parcursi, tariful pe kilometru, locul de incarcare-descarcare, etc;
  - in cazul serviciilor de constructii si a inchirierii de macarale, nu se prezinta detalii privind obiectivul de investitii in legatura cu care au fost achizitionate acestea; mai mult, in cazul serviciilor de constructii achizitionate de la x SRL, obiectivul de investitii mentionat in lucrarile centralizatoare, respectiv "Statie Carburanti x" nu apartine societatii contestatare; mentiunile precum "sediul", "x", nu sunt suficiente pentru a face dovada scopului achizitiei serviciilor.

Mai mult, trebuie subliniat ca:

- organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Județene a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud au întocmit și transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud, Sesizarea penală nr. x împreună cu Procesul verbal nr. x, pentru a analiza dacă faptele consemnate ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 9 alin.(1) lit c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

- prin adresa din data de 12.10.2020 (dosar nr. x) inregistrata la DGRFP Cluj-Napoca, Parchetul de pe langa Tribunalul Bistrita-Nasaud a comunicat urmatoarele:

“Va facem cunoscut ca dosarul nr. x avand ca obiect comiterea infractiunii de evaziune fiscala in cadrul X, administrata de catre numitul X a fost reunit prin Ordonanta din 20.01.2020 la dosarul cu nr. x in care s-a dispus prin Ordonanta din 23.11.2016 inceperea urmaririi penale “in rem” sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala prevazuta de art. 9 alin 1 lit b si c din Legea nr. 241/2015, nefiind pana in prezent solutionat.”

4. Invocarea dreptului de deducere a cheltuielilor de achizitie si a TVA aferente acestor cheltuieli prin faptul ca a pus la dispozitia organelor de control toate probele necesare, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat, astfel cum a fost aratat niciunul dintre documentele puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala, **nu contin detalii** privind scopul achizitiilor efectuate, respectiv modalitatea de realizare a serviciilor contractate de la diversi furnizori.

Or, cheltuielile sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar TVA devine exigibilă **numai în măsura în care** contribuabilul **justifică cu documente** ca achizițiile sunt efective si efectuate in scopul realizarii de venituri, respectiv in folosul operatiunilor sale taxabile, iar in cazul prestarii de servicii, justifica cu documente numarul de ore prestate pentru fiecare lucrare/serviciu in parte, resursele umane si materiale folosite in vederea prestarii serviciilor in cauza, modalitatea de calcul a comisioanelor stabilite pentru serviciile prestate facturate; s.a.

Prin urmare, in speta **nu rezulta** ca achizițiile de bunuri si servicii **sunt efective**, cata vreme societatea nu detine documente justificative in sensul celor aratate anterior, aspect care contravine atat legislatiei nationale, cat si jurisprudentei comunitare in materie, care obliga persoanele impozabile sa detina **dovezi obiective verosimile**,

pertinente si concludente, care sa sustina intentia declarata a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achizitii.

În același sens sunt și:

- Decizia civilă nr.1261/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosar nr.766/2/2013:

„[...] pentru a admite deductibilitate costului acestor servicii, dar și a TVA se impune prezentarea de probe care să facă dovada prestării efective a serviciilor dar și a legăturii cheltuielilor la care se referă cu activitatea curentă a contribuabilului.

Având în vedere marea diversitate a serviciilor de management, asistență sau alte servicii legea română inclusiv normele metodologice nu fixează o listă exhaustivă de mijloace de probă admisibile pentru a dovedi faptul că serviciile au fost efectiv prestate.

La pct.48 din norme sunt prevăzute cu titlu exemplificativ câteva mijloace de probe admisibile pentru a dovedi că serviciile au fost efectiv prestate cum ar fi situații de lucrări procese verbale de recepție, rapoarte de lucrări, studiu de fezabilitate, de piață, însă pot fi produse de către contribuabil și alte probe în funcție de specificul activității desfășurate.

În privința legăturii cheltuielilor cu activitatea curentă a contribuabilului trebuie să se aibă în vedere posibilitățile interne ale societății față de care nu se poate realiza activitatea la standardele impuse de acționariatul acesteia”.

- Decizia nr. 1325/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a stipulat faptul că *„urmare a prevederilor art. 145 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă care pretinde exercitarea dreptului de deducere trebuie să justifice prestarea serviciilor cu documente din care să rezulte natura serviciilor prestate”,* precum și faptul că *„efectuarea corespunzătoare a serviciului trebuie probată, căci legiuitorul a conceput dreptul de deducere nu ca pe o ficțiune, folosirea sintagmei serviciul să fie prestat, implică prezentarea dovezilor de prestare a realității serviciilor prestate”.*

-Decizia nr. 978 din 20 februarie 2020, pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a hotărât **că pentru a fi deductibile de la calculul impozitul pe profit cheltuielile trebuie să suporte exigența efectuării lor în scopul realizării de venituri, care nu este îndeplinită în situația în care operațiunile aferente acestor cheltuieli nu există, fiind fictive.**

Or, simpla afirmație că a prezentat organelor de inspectie fiscala documente, nu este suficientă pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată.

5. In cazul serviciilor de constructii si inchiriere macarale, organele de inspectie fiscala nu au contestat existenta obiectivelor de investitii (cu exceptia obiectivului "Statie Carburanti x" care nu apartine societatii contestatare), ci nu au putut confirma indubitabil realitatea serviciilor prestate de furnizorii mentionati anterior.

De altfel, organele de control si-au intemeiat constatarile pornind de la documentele prezentate de societate si de furnizorii verificati urmare controalelor incrucisate desfasurate, care nu sunt suficiente pentru a demonstra realitatea achizitiilor analizate.

6. Referitor la faptul ca societatea contestatara nu poate fi penalizata pentru fapte de comportament fiscal inadecvat savarsite de terte persoane aflate pe lantul comercial, fapte pe care nu le considera ca fiind in sarcina acesteia sa le cunoasca, trebuie subliniat ca raspunderea pentru corecta intocmire a documentelor justificative este solidara, revenind atat furnizorului, cat si cumparatorului, cumparatorul avand obligatia sa ia toate masurile ce se impun in vederea eliminarii oricaror suspiciuni cu privire la o eventuala frauda fiscala.

7. Relatiile de afiliere dintre contestatara si societatile catre care au fost revandute marfurile achizitionate au constituit un element factual în ansamblul celor reținute de organele de inspectie fiscala pentru demonstrarea fictivității tranzactiilor derulate de contestatara.

Această constatare nu justifica pretenția acesteia de a-i fi solicitat de către AJFP Bistrita-Nasaud întocmirea și depunerea dosarului prețului de transfer, pentru că în discuție nu se pune problema diminuării bazei de impunere pentru impozitul pe profit urmare a practicării între societățile afiliate a unor prețuri necorespunzătoare principiului prețului pieței libere, ci a diminuării bazei de impunere pentru impozitul pe profit ca urmare a înregistrării unor costuri aferente unor achizitii de bunuri si servicii nereale.

Mai mult, contrar sustinerilor societatii, organele de inspectie fiscala au constatat ca, avand in vedere inregistrările contabile din evidenta societatii, verificate care privesc achizitia de marfuri pe baza de facturi care provin de la furnizorii analizati si vanzarea ulterioara a acestora, faptul ca s-a creditat contul 707 „Venituri din vanzarea marfurilor” cu pretul de vanzare al marfurilor si s-a debitat contul 607 „Cheltuieli privind marfurile” cu valoarea marfurilor achizitionate, nu exista influenta fiscala in sensul cresterii profitului impozabil calculat si inregistrat de societatea verificata.

Prin urmare, acestea nu au acordat drept de deducere **decat in cazul** cheltuielilor de achizitie a bunurilor si serviciilor si a TVA aferenta acestora, **care nu indeplinesc toate conditiile legale pentru deducere**, astfel cum este prezentat in mod clar in anexa 4 a Raportului de inspectie fiscala.

8. În ceea ce privește invocarea de către contestatară a deciziilor CJUE, organul de soluționare a contestației reține faptul că potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA -ul pe care îl datorează, TVA -ul datorat sau achitat pentru bunurile achiziționate și serviciile primite în amonte de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația Uniunii (Hotărârea C-101/16 Paper Consult).

După cum a subliniat Curtea în mod repetat, dreptul de deducere prevăzut în Directivă face parte integrantă din mecanismul TVA și, în principiu, nu poate fi limitat. În special, acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte.

Regimul deducerilor urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina TVA datorata sau achitata în cadrul tuturor activităților sale economice. Sistemul comun de TVA garantează, prin urmare, neutralitatea în ceea ce privește sarcina fiscală corespunzătoare tuturor activităților economice, indiferent de scopurile sau de rezultatele acestora, cu condiția ca activitățile menționate să fie, în principiu, ele însele supuse TVA.

În ceea ce privește modalitățile de exercitare a dreptului de deducere care corespund unor cerințe sau condiții de formă, art.178 lit.(a) din Directiva 2006/112 prevede ca persoana impozabilă are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu prevederile art.220 – 236 și cu art. 238 – 240 din aceasta (pct.40 din Hotărârea pronunțată în cauza C-101/16, pct.33 din Hotărârea pronunțată în cauza C-69/17).

Prin urmare, principiul fundamental al neutralității taxei impune ca deducerea TVA aferentă intrărilor să fie acordată dacă cerințele de fond sunt îndeplinite, chiar dacă anumite cerințe de formă au fost omise de persoanele impozabile. (pct.45 din Hotărârea pronunțată în cauza C-332/15, pct.41 din Hotărârea pronunțată în cauza C-101/16, pct.44 din Hotărârea pronunțată în cauza C-81/17, pct.34 din Hotărârea pronunțată în cauza C-69/17).

De asemenea, potrivit CJUE - Cauza C 95 și C 96/07, Ecotrade SpA împotriva Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova (c-95 și C96/07), nerespectarea de către o persoană impozabilă a formalităților impuse de un stat membru în temeiul art.18 alineatul 1 litera d din A șasea directivă nu poate să o priveze de dreptul său de deducere, din moment ce în temeiul principiului neutralității fiscale, deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor trebuie să fie acordată dacă cerințele de fond sunt îndeplinite, chiar dacă anumite cerințe de formă au fost omise de către persoanele impozabile.

Or, în speță, societatea nu a îndeplinit cerințele de fond, respectiv nu a demonstrat cu documente că bunurile/serviciile încrise în facturi au fost achiziționate în scopul obținerii de venituri și au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Mai mult, potrivit Hotărârii Bockemühl (C- 90/02) și așa cum reiese și din cauza Genius Holding (C-342/87), conținutul minim de informații al facturilor pe baza cărora se exercită dreptul de deducere a TVA trebuie să fie suficient pentru a determina persoana impozabilă și realitatea operațiunii economice.

Or, în privința realității operațiunilor, organul de soluționare a contestației reține că prin adresa din data de 12.10.2020 (dosar nr. x) înregistrată la DGRFP Cluj-Napoca, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrita-Nasaud a comunicat ca, in ceea ce priveste in legatura cu X, administrata de catre numitul X s-a dispus prin Ordonanta din 23.11.2016 inceperea urmaririi penale “in rem” sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala prevazuta de art. 9 alin 1 lit b si c din Legea nr. 241/2015.

Astfel, obtinerea de avantaje fiscale prin practici abuzive poate fi constatata atunci cand exista, pe de o parte, un ansamblu de circumstante obiective din care rezulta ca, in ciuda respectarii formale a conditiilor prevazute de reglementarile legale, obiectivul urmarit de aceste reglementari nu a fost atins si, pe de alta parte, un element subiectiv constand in intentia de a obtine un avantaj rezultat din reglementarile legale, prin crearea artificiala a conditiilor cerute pentru obtinerea sa. Obligatia de restituire a avantajului obtinut pe nedrept in urma unei practici abuzive este doar consecinta constatarii existentei practicii abuzive.

Teoria abuzului de drept formulat ca “*problema tranzactiilor menite doar sa obtina avantaje fiscale*” a fost abordata de Curtea de Justitie a Uniunii Europene, in principal, in cauza Halifax.

Astfel, in cauza C – 255/02 Halifax, Curtea de Justitie a Uniunii Europene, a statuat ca „*Articolele 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 și 178 din Directiva 2006/112/CE a*

Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun posibilității de a refuza unei persoane impozabile, în împrejurări precum cele în cauză în litigiul principal, dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă unei livrări de bunuri pentru motivul că, ținând seama de fraude sau de nereguli săvârșite anterior sau ulterior acestei livrări, se consideră că livrarea ulterioară nu a fost efectiv realizată, fără să se fi stabilit, în raport cu elemente obiective, că această persoană impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanțul de livrări, fapt ce revine instanței de trimitere să îl verifice.”

Tranzacțiile de tipul celor în cauză în acțiunea principală constituie livrări de bunuri și o activitate economică în sensul art. 2 alin. 1, art. 4 alin. 1 și alin. 2, art. 5 alin. 1 și art. 6 alin. 1 din a șasea directivă, cu condiția ca acestea să îndeplinească criteriile obiective pe care se bazează aceste noțiuni, chiar dacă sunt efectuate cu unicul scop de a obține un avantaj fiscal, fără niciun alt obiectiv.

Astfel, a șasea directivă trebuie interpretată în sensul că se opune oricărui drept al unei persoane impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor în cazul în care operațiunile din care provine acest drept constituie o practică abuzivă.

Pentru a se constata că există o practică abuzivă, este necesar, în primul rând, ca tranzacțiile în cauză, în pofida aplicării formale a condițiilor prevăzute de dispozițiile relevante din a șasea directivă și a legislației naționale de transpunere a acesteia, să aibă ca rezultat obținerea unui avantaj fiscal a cărui acordare ar fi contrară scopului acestor dispoziții. În al doilea rând, trebuie, de asemenea, să rezulte dintr-o serie de elemente obiective că scopul esențial al operațiunilor în cauză este obținerea unui avantaj fiscal.

În ceea ce privește criteriile obiective pe care se bazează noțiunile de livrare de bunuri/prestare de servicii și activitate economică, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a adăugat că, în mod cert, acele criterii nu sunt îndeplinite în cazurile în care se evita impozitul, spre exemplu, prin intermediul declarațiilor fiscale nereale sau al emiterii facturilor necorespunzătoare.

De asemenea, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a amintit că, în baza unei jurisprudențe constante, dreptul Uniunii Europene nu poate fi invocat în scopuri abuzive sau frauduloase și că aplicarea legislației comunitare nu poate fi extinsă pentru a cuprinde practici abuzive ale operatorilor economici, adică tranzacții desfășurate nu în contextul operațiunilor comerciale normale, ci doar în scopul obținerii necuvenite de avantaje prevăzute de dreptul UE.

Astfel, în opinia Curtii, în domeniul taxei pe valoarea adăugată, se poate constata existența unei practici abuzive numai dacă, în primul rând, operațiunile vizate duc la obținerea unui avantaj fiscal a cărui acordare ar fi contrară scopului prevederilor Directivei, precum și faptul că intra în responsabilitatea instanței naționale să determine conținutul real și semnificația operațiunilor vizate.

Totodată, **o persoană impozabilă care a știut sau ar fi trebuit să știe că prin achiziția sa, ia parte la o operațiune legată de sustragerea frauduloasă de la plata taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie privită, din perspectiva celei de-a Șasea Directive, ca participant la acea fraudă, indiferent dacă a profitat sau nu de pe urma revanzării bunurilor.** Aceasta se întâmplă deoarece într-o astfel de situație, persoana impozabilă ajută pe autorii fraudei și devine complice.

Intrucât refuzul dreptului de deducere constituie o excepție de la aplicarea principiului fundamental pe care îl reprezintă acest drept, Curtea a arătat că revine autorităților fiscale competente sarcina să stabilească, corespunzător cu cerințele legale,

elementele obiective care permit sa se concluzioneze ca persoana impozabila stia sau ar fi trebuit sa stie ca operatiunea invocata pentru a justifica dreptul de deducere era implicata intr-o frauda savarsita de furnizor sau de un alt operator care a intervenit in amonte sau in aval in lantul de livrari (a se vedea hotararile pronuntate in cauzele C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum, C-484/03 Bond House Systems, C-285/11 Bonik, cauzele conexe C-80/11 si C-142/11 Mahageben si Peter David).

9. Referitor la achizițiile de la societati declarate inactive si neplatitoare de TVA (SC x SRL a devenit inactiva si neplatitoare de TVA incepand cu data de 12.02.2014, iar achizițiile pentru care nu a fost acordat dreptul de deduce pentru cheltuieli efectuate si TVA aferenta au fost realizate in perioada 12 – 28 februarie 2014, iar SC x SRL a devenit inactiva incepand data de 24.06.2016 si neplatitoare de TVA incepand cu data de 01.11.2015, iar achizițiile pentru care nu a fost acordat dreptul de deduce pentru TVA au fost efectuate in luna noiembrie 2015):

Potrivit dispozitiilor:

- art. 11 alin 1² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal “beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii declarați inactivi nu beneficiază de dreptul de de dreptul de deducere a cheltuielilor și a TVA aferente achizițiilor respective”;

- art.21 alin. (4) lit. r) Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil pana la data de 31.12.2015, conform caruia nu sunt deductibile cheltuielile inregistrate in evidenta contabilă, care au la baza un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de inregistrare fiscală a fost suspendat in baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

In speta este aplicabila si jurisprudenta CJUE, respectiv Cauza C-101/16 Paper Consult SRL potrivit căreia:

“43. De asemenea, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că dreptul de deducere poate fi refuzat atunci când se stabilește, ținând seama de elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv. Astfel, combaterea fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri este un obiectiv recunoscut si încurajat de Directiva 2006/112, iar justitiabilii nu se pot prevala în mod fraudulos sau abuziv de normele dreptului Uniunii (Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében si Dávid, C-80/11 si C-142/11, EU:C:2012:373, punctele 42 si 43, precum si jurisprudenta citată).

44. În ceea ce privește reglementarea națională în cauză în litigiul principal, reiese din elementele prezentate Curtii că aceasta are ca obiectiv să combată frauda privind TVA-ul, sanctionând, prin refuzul dreptului de deducere, un comportament care poate contribui la întârzierea detectării unei astfel de fraude sau, cel puțin, a neplătii TVA-ului de către contribuabili care nu îndeplinesc obligatiile declarative prevăzute de lege, care se sustrag de la controlul fiscal prin declararea unor informatii de identificare a sediului social care nu permit autorității fiscale să îl identifice sau cu privire la care autoritățile fiscale au constatat că nu își desfășoară activitatea la sediul social sau la domiciliul fiscal declarat. (...)

59 Sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, rezultă că articolul 11 alineatul (1²) din Codul fiscal, în versiunea aplicabilă faptelor din cauza principală, nu prevede o regularizare în beneficiul persoanei impozabile situate în aval, în pofida dovezii plății TVA-ului de către persoana impozabilă situată în amonte, nerecunoasterea dreptului de deducere fiind definitivă. (...)

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată trebuie să fie interpretată în sensul că se opune

unei reglementări juridice naționale precum cea în discuție în cauza principală, în temeiul căreia dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată este refuzat unei persoane impozabile pentru motivul că operatorul care i-a furnizat o prestare de servicii în schimbul unei facturi pe care figurează separat prețul și taxa pe valoare adăugată a fost declarat inactiv de administrația fiscală a unui stat membru, această declarație a inactivității fiind publică și accesibilă pe internet oricărei persoane impozabile în acest stat, atunci când acest refuz al dreptului de deducere este sistematic și definitiv, nepermițând să se facă dovada absenței unei fraude sau a unei pierderi de venituri fiscale".

Prin urmare, potrivit Curtii de Justiție a Uniunii Europene, statele membre sunt obligate să verifice declarațiile persoanelor impozabile, conturile acestora și celelalte documente pertinente, precum și să calculeze și să colecteze taxele datorate, neputând transfera în sarcina persoanelor impozabile măsurile de control care revin administrației.

În speta, organele de inspecție fiscală au verificat dacă facturile în cauză sunt completate cu elementele obligatorii prevăzute de lege, dacă furnizorii declarați inactivi/neplătitori de TVA au colectat și achitat taxa pe valoarea adăugată rezultată din operațiunile efectuate cu societatea contestată și pentru care aceasta din urmă și-a exercitat dreptul de deducere, au efectuat demersuri la furnizori de servicii și au solicitat documente pentru justificarea serviciilor, ramase fără răspuns din partea acestora și au verificat dacă au fost depuse deconturile de TVA în perioada de inactivitate a celor doi parteneri ai contestatarii.

În urma acestor demersuri a rezultat că a avut loc o pierdere de venituri fiscale, întrucât organele de inspecție fiscală au constatat că societățile respective nu au întocmit și depus deconturile de TVA și declarația 394, respectiv nu au înregistrat tranzacțiile declarate de contestată. Mai mult, așa cum a fost menționat în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală, societățile nu mai funcționează la adresele declarate organului fiscal, iar administratorul societății X SRL s-a sustras de la efectuarea inspecției fiscale (a se vedea și Procesul - verbal nr. X întocmit de AJFP Maramureș – Anexa 20 la RIF, referitor la SC X SRL și adresa nr. X transmisă de AJFP Bihor – pagina 56/74 din RIF – referitor la SC X SRL), iar cele două societăți comerciale declarate inactiv/neplătitoare de TVA nu și-au îndeplinit obligațiile de plată a TVA colectată din activitatea desfășurată în perioada de inactivitate și nici obligațiile declarative în perioada anterior amintită, comportament fiscal ce constituie un temei pentru respingerea dreptului societății de a deduce cheltuielile de achiziție și TVA aferente achizițiilor de la SC X SRL și X SRL.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că X nu a prezentat documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, organul de soluționare a contestației reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat contribuabilului dreptul de deducere al cheltuielilor în sumă de X lei și a taxei pe valoarea adăugată în suma de X lei.

Drept pentru care, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesustenută cu documente contestația formulată de X, cu privire la obligațiile fiscale în suma totală de X lei, care se compun din suma de X lei reprezentând impozit pe profit și suma de X lei reprezentând TVA, individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale

principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X emisa de AJFP Bistrita-Nasaud.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul jurisprudenței CJUE, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata, art. 19 alin 1, art. 25 alin 1 și alin 4 lit j, art. 11 alin 1², art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin.(1) lit.a), art. 155 alin 19 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016, art. 11 alin 1², art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) și r), art. 297, art. 299 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2015, art. 276 alin. (4) și (5), art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

Respinge ca neintemeiata și nesustinuta cu documente contestația formulata de X, cu privire la obligatiile fiscale in suma totala de x lei, care se compun din suma de x lei reprezentand impozit pe profit și suma de x lei reprezentand TVA, individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X emisa de AJFP Bistrita-Nasaud.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.